

Dorota Masłowska i Dea Loher są laureatkami Nagrody Miast Partnerskich Torunia i Getyngi, edycja 2020. Uroczystość wręczenia wyróżnień zaplanowano na 18 października w Getyndze.

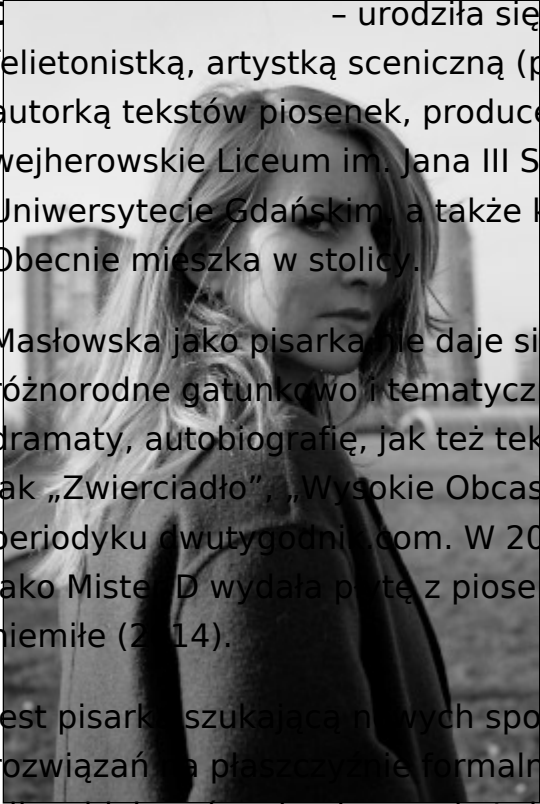
Nagroda Miast Partnerskich Torunia i Getyngi im. Samuela Bogumiła Lindego przyznawana jest od 1996 roku przez władze miejskie dwóch zaprzyjaźnionych miast: Torunia i Getyngi. Jest to jedyna polsko-niemiecka nagroda literacka przyznawana autorom „których słowo tworzy ideały i wartości, łącząc ludzi, społeczeństwa i narody we wspólnej rozmowie.

Podczas posiedzenia w Toruniu Kapituła Nagrody Miast Partnerskich Torunia i Getyngi im. Samuela Bogumiła Lindego dokonała wyboru, wskazując nazwiska dwóch osób, które w tym roku otrzymają to polsko-niemieckie wyróżnienie kulturalne:

- ze strony polskiej otrzyma ją pani **Dorota Masłowska**
- ze strony niemieckiej nagrodę otrzyma pani **Dea Loher**

Uroczyste wręczenie nagrody: honorowego dyplomu, pamiątkowego medalu oraz gratyfikacji finansowej w wysokości 5 000 euro, zaplanowano na **18 października 2020 w Starym Ratuszu w Getyndze**, z udziałem władz miejskich Torunia i Getyngi.

Biogramy laureatek:

 - urodziła się 3 lipca 1983 roku w Wejherowie. Jest pisarką, felietonistką, artystką sceniczną (piosenkarką, epizodycznie aktorką), kompozytorką, autorką tekstów piosenek, producentką muzyczną. W 2002 roku ukończyła wejherowskie Liceum im. Jana III Sobieskiego. Studiowała psychologię na Uniwersytecie Gdańskim, a także kulturoznawstwo na Uniwersytecie Warszawskim. Obecnie mieszka w stolicy.

Masłowska jako pisarka nie daje się zamknąć w jednej formule, tworząc utwory różnorodnie gatunkowo i tematycznie. Ma na swym koncie wiersze, powieści, dramaty, autobiografię, jak też teksty publicystyczne. Pisała dla takich czasopism, jak „Zwierciadło”, „Wysokie Obcasy”, „Przekrój”, „Lampa” i do internetowego periodyku dwutygodnika.com. W 2011 roku prowadziła blog Tramwaj zwany teatrem. Jako Mister D wydała płytę z piosenkami swego autorstwa pt. Społeczeństwo jest niemiłe (2014).

Jest pisarką szukającą nowych sposobów ekspresji literackich, oryginalnych rozwiązań na płaszczyźnie formalnej i tematycznej. Sięga do mowy żywej, języka ulicy, blokersów, dresiarzy, ale też ludzi mediów, celebrytów, polityków. Nie unika tematów kontrowersyjnych, kolokwializmów i wulgaryzmów. W wielu swoich utworach piętnuje stereotypy, zarówno narodowe, jak też te wyrastające z popkultury. Obnaża społeczne kłamstwa, demaskuje cechy polskiej mentalności, nietolerancję, skłonność do wprowadzania łatwych podziałów na swoich i obcych, akceptowanie przemocy, nawet gust muzyczny (fenomen disco polo). Krytykuje kulturę popularną, która przyzwyczajają ludzi do życia w ułudzie i nakłania do konsumpcjonizmu. Jako artystka operuje w swych wypowiedziach skrajnościami, zarówno w prozie, jak i w twórczości dramatycznej, walcząc o człowieka i o należną rangę języka jako narzędzia komunikacji. W wielu wywiadach podkreśla swą polskość, bez której nie wyobraża sobie życia. Jej twórczość, spotykająca się z różnymi, niekiedy skrajnymi opiniami, nie pozostawia czytelnika obojętnym.

Utwory Doroty Masłowskiej były wielokrotnie nagradzane i tłumaczone na kilkanaście języków, w tym angielski, niemiecki, francuski, hiszpański, włoski, rosyjski, łotewski, szwedzki, czeski, rumuński, bułgarski, chorwacki, a dramaty wystawiane na wielu scenach polskich i światowych, m.in. w Niemczech, Wielkiej Brytanii, w Rosji, w Stanach Zjednoczonych, na Łotwie, w Czechach. Powieść Doroty Masłowskiej *Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną* w 2009 roku doczekała się ekranizacji (reż. Xawery Żuławski).

Wybrane książki:

Powieści

- *Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną* (2002)
- *Paw królowej* (2006)
- *Kochanie, zabiłam nasze koty* (2012)

Dramaty

- *Dwoje biednych Rumunów mówiących po polsku* (2006)
- *Między nami dobrze jest* (2008)

Autobiografia i felietony

- *Jak zostałam wiedźmą* (2014)
- *Więcej niż możesz zjeść. Felietony parakulinarne* (2015)
- *Jak przejąć kontrolę nad światem, nie wychodząc z domu* (2017)

Nagrody, wyróżnienia (wybór):

- Nagroda miesięcznika „*Twój Styl*” w konkursie *Dzienniki Polek* (2000)
- Nagroda VII konkursu poetyckiego „*O Złote Pióro Sopotu*” (2002)
- Nagroda Paszport „*Polityki*” w kategorii literatura (2002)
- Nagroda Nike Publiczności przyznawana w plebiscycie czytelników „*Gazety Wyborczej*” (2003)
- Niemiecka nagroda „*Der Deutsche Jugendliteraturpreis*” w kategorii najlepsza książka dla młodzieży (2005)
- Nagroda Literacka Nike (2006)
- Nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2009)

- Wyróżnienie specjalne na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym Boska Komedia (2009)
- Medal im. S. Bieniasza dla najlepszego dramatopisarza na IX Ogólnopolskim Festiwalu Dramaturgii Współczesnej „Rzeczywistość przedstawiona” w Zabrzu (2009)
- Nagroda na XVI Ogólnopolskim Konkursie na Wystawie Polskiej Sztuki Współczesnej(2010)

Odnaczona brązowym medalem Zasłużony Kulturze „Gloria Artis” (2015).

(opracowała Violetta Wróblewska)

(fot. Karol Grygoruk)

D... - urodziła się w 1964 r. Jako autorka znana jest przede wszystkim z wielu sztuk teatralnych. Po ukończeniu studiów (germanistyka i filozofia w Monachium) studiowała dramaturgię w berlińskiej Akademii Sztuk pod kierunkiem tak wybitnych twórców jak Heiner Müller i Yaak Karsunke.

Nazywana „Kasandra współczesnego dramatu” pisze dramaty, które można uznać za polityczne. Nie interesuje jej jednak aktualność i wypowiedź na gorące tematy polityki, lecz zmierzenie się z podstawowymi pytaniami o władzę, przemoc, zdradę, wolność. Z formalnego punktu widzenia stara łączyć się tradycję i nowoczesność, rozumiejąc teatr – w tradycji niemieckiej klasyki – jako „instancję moralną”. Jej sztuki charakteryzują się swobodnym przemieszaniem gatunków na scenie, porzuceniem psychologizmu w kreowaniu postaci, odrzuceniem eksperymentu jako chwytu inscenizacyjnego, wielowymiarowością wątków akcji. Brak happy endu nie jest równoznaczny z beznadzieją, gdyż – jak podkreśla – „nie można utracić utopii jako niespełnionego życzenia. I o tym nieustannie traktują moje sztuki – o marzeniu o sprawiedliwszym i szczęśliwszym świecie.”

Obecnie mieszka w Berlinie, od wielu lat współpracuje z reżyserem Andreasem Kriegenburgiem, który najczęściej wystawiał premierowe inscenizacje jej sztuk w hamburskim teatrze Thalia.

Otrzymała wiele prestiżowych nagród, m. in.:

- 2006 nagrodę im. Bertolta Brechta

- 2009 nagrodę literacką miasta Berlina
- 2017 nagrodę im. Josefa Breitbacha

W 2013 roku wybrana została do Niemieckiej Akademii Języka i Literatury.

Jest najczęściej graną dramatopisarką niemieckojęzyczną w polskich teatrach.

Najważniejsze i wysoko cenione inscenizacje to:

- Przypadek Klary 2001 Teatr Polski Wrocław + 3 inne inscenizacje, m.in. Krystiana Lupy
- Niewina 2004 Stary Teatr Kraków
- Całopalenie 2009 Teatr Dramatyczny Warszawa
- Złodzieje 2010 Teatr Polski Poznań
- Sinobrody – Nadzieja kobiet 2018 Teatr w Rzeszowie
- Polskie przekłady utworów Loher ukazały się najczęściej w zeszytach miesięcznika „Dialog”.

*(opracował Leszek Żyliński)
(fot. Alexander Paul Englert)*

Lista laureatów Nagrody Miast Partnerskich Torunia i Getyngi im. S. B. Lindego:

- Wisława Szymborska i Günter Grass (1996)
- Zbigniew Herbert i Karl Dedecius (1997)
- Tadeusz Różewicz i Siegfried Lenz (1998)
- Ryszard Kapuściński i Christa Wolf (1999)
- Hanna Krall i Marcel Reich-Ranicki (2000)
- Jan Józef Szczepański i Henryk Bereska (2001)
- Andrzej Stasiuk i Friedrich Christian Delius (2002)
- Włodzimierz Kowalewski i Barbara Köhler (2003)
- Hubert Orłowski i Klaus Zernack (2004)
- Paweł Huelle i Hans-Joachim Schädlich (2005)
- Sławomir Mrożek i Tankred Dorst (2006)
- Ewa Lipska i Sarah Kirsch (2007)
- Olga Tokarczuk i Ingo Schulze (2008)
- Adam Zagajewski i Durs Grünbein (2009)
- Adam Krzemiński i Karl Schlogel (2010)

- Wiesław Myśliwski i Herta Muller (2011)
- Andrzej Bart i Stephan Wakwitz (2012)
- Eustachy Rylski i Brigitte Kronauer (2013)
- Wilhelm Genazino i Janusz Rudnicki (2014)
- Marie Luise Scherer i Stefan Chwin (2015)
- Jan Wagner i Kazimierz Brakoniecki (2016)
- Julia Zeh i Magdalena Tulli (2017)
- Małgorzata Szejnert i Navid Kermani (2018)
- Szczepan Twardoch i Christoph Hein (2019)
- Dorota Masłowska i Dea Loher (2020)

- [Powrót](#)
- [Udostępnij na: X](#)
- [Udostępnij na: FB](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)